

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5To/58/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812010337
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Homzová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2012:7812010337.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Homzovej a sudcov JUDr. Anny Kohútovej a JUDr. Kataríny Nemešovej, v trestnej veci obžalovaného Q. S.L., pre pokus zločinu znásilnenia podľa § 14 ods. 1, § 199 ods.1 Tr. zák. č. 300/2005 Z.z. v znení zákona č. 313/2011 Z.z. a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 29. novembra 2012, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 14.9.2012 sp.zn. 1 T 132/2012 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného Q. S.L. .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obž. Q. S. uznaný vinným v bode 1) pokusom zločinu znásilnenia podľa § 14 ods. 1, § 199 ods. 1 Tr. zák.č. 300/2005 Z.z. v znení zák.č. 313/2011 Z.z. a v bode 2) prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1,2 písm. a) s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák. č. 300/2005 Z.z. v znení zákona č. 313/2011 Z.z. na tom skutkovom základe, že

1) dňa 20.12.2011 okolo 11.15 hod. v Gemerskej Hôrke, okr. Rožňava, na verejnom priestranstve pred rodinným domom č.278 , v ktorom býva, po predchádzajúcom nezáväznom rozhovore s S. R., s ktorou sa len v ten deň zoznámil v miestnom pohostinstve, túto nečakane zo zadu chytil pod krk, ťahal ju cez dvor a schodište do rodinného domu č. 278, kde v úmysle vykonať s ňou pohlavný styk v jednej z izieb domu ju zvalil na chrbát na podlahu, kde ju opakovane viackrát udrel do oblasti tváre, kopol ju, napriek tomu, že kričala, bránila sa , udierala ho rukami, manikúrovými nožičkami ho pichla do oblasti krku, jej roztrhol a stiahol nohavice, následne roztrhal a stiahol nohavičky, pričom keď vtedy vošla do izby matka obžalovaného Z. S., ktorá povedala, že idú policajti, od svojho konania upustil a z domu ušiel, pričom svojím konaním S. R. spôsobil pomliaždeniny tváre a zlomeninu nosových kostí bez posunu s dobou liečenia do 10 dní,

2) v presne nezistenej dobe od poobedňajších hodín dňa 20.12.2011 do ranných hodín dňa 21.12.2011 v obci Bohúňovo, časť Tiba, okr. Rožňava, vnikol do záhradnej chatky č. 6 tak, že nezisteným predmetom vytlačil okno na chatke, pretlačil sa cez železné okenné mreže a z chaty odcudzil najmenej konzervy s jedlom, sviečky, 2 rádiá zn. Toxi TX 738 a Sung Wei, vojenský spací vak, fľašu s alkoholom v hodnote najmenej 32,- Eur ku škode majiteľa chatky RSDr. Q. R..

Bol mu za to uložený podľa § 199 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 37 písm. m), § 38 ods.1, § 41 ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 9 (deväť) rokov a 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. pre výkon trestu ho súd zaradil do Ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodeného RSDr. Q. R. s nárokom na náhradu škody odkázal na konanie vo veciach občianskoprávných.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, do zápisnice o hlavnom pojednávaní podal odvolanie obžalovaný Q. S. ku skutku pod bodom 1). Obžalovaný Q. S. takto podané odvolanie odôvodnil prostredníctvom obhajkyne JUDr. Eriky Simanovej, ako aj sám. V písomných dôvodoch odvolania uvádza, že vykonaným dokazovaním nebol preukázaný jeho úmysel vykonať použitím násillia pohlavný styk s poškodenou. Len ten samotný fakt, že mal strhnúť z poškodenej oblečenie, hoci od pása dole, nie je dôkazom jeho úmyslu vykonať s ňou pohlavný styk. Ak aj strhol z poškodenej oblečenie násillím, nebolo dokázané, že násillie smerovalo k vykonaniu pohlavného styku, alebo k iným sexuálnym prejavom, keďže obžalovaný sa pritom nevyzliekol. Poškodená sice uviedla, že jej o tom povedal vetu v maďarčine, avšak táto veta má dvojaký význam. Na preukázanie úmyslu obžalovaného nie je rozhodujúce čo si poškodená myslela. Nepopiera, že u poškodenej mohli vzhľadom na všetky okolnosti vzniknúť aj obavy zo znásillenia, keďže sa ocitla s ním sama v jeho dome a vedela, že je prepustený z výkonu trestu, pričom zo strachu pred krádežou manipulovala poškodená spolu s kamarátkou A. s kabelkami. Zo strachu v úmysle uniknúť z izby poškodená ho mohla pichnúť nožničkami do krku a on ju potom v afekt zbil. Žiadal rekonštrukciu na mieste, avšak tento návrh súd zamietol a uveril výlučne verzii poškodenej. Navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a oslobodil ho spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je stíhaný alebo rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na nové rozhodnutie, kde na preverenie jeho obhajoby bude vykonaná rekonštrukcia na mieste, kde mal byť skutok spáchaný a v takom prípade potom odňal trestnú vec Okresnému súdu v Rožňave a prikázal inému okresnému súdu. V ďalších dôvodoch odvolania obžalovaný zdôrazňuje tú skutočnosť, že v tom čase mal pomer s bývalou družkou T. E. a teda nemal najmenší dôvod pokúsiť sa S. R. znásillniť. Žiadal odvolací súd, aby bola predvolaná a vypočutá svedkyňa T. E.. Opakovane poukazoval na nutnosť vykonať rekonštrukciu na mieste, kde mal byť skutok spáchaný. Poukázal tiež na pochybenia, a to jednak orgánov činných v trestnom konaní v tom, že mu nikto neumožnil riadne a dôkladné preštudovanie všetkých spisov, čo považuje za hrubú procesnú chybu a tiež orgán činný v trestnom konaní a ani okresný súd nedali vypracovať znalecký posudok na určenie spôsobenej škody u S. R. a dodnes nevydali uznesenie o vyhotovení znaleckého posudku na duševný stav poškodenej (nepoškodenej) S. R.. Žaloba okresného prokurátora nemá oporu v zákone. Tiež poukazuje na to, že okresný súd sa vôbec nezaoberal lekárskou správou u nepoškodenej S. R., jej neuplatnenia nároku na odškodné. Poškodená po troch dňoch už bola vo Francúzsku, v údajnom pracovnom pomere. Obžalovaný v dôvodoch odvolania adresovaných Krajskému súdu v Košiciach uviedol, že žiada odvolací súd o oslobodenie od povinnosti obhajoby JUDr. Eriku Simanovú, a to z dôvodu, že nie je spokojný s jej doterajšou obhajobou. Zároveň žiadal o ustanovenie iného obhajcu.

Krajský súd na podklade takto podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd v Košiciach postupom uvedeným v citovanom ustanovení zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohla a urobila tak v lehote ustanovenej v zákone.

Obžaloba okresného prokurátora skutok pod bodom 2) kvalifikovala ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák.. Obžalovaný bol súdom upozornený ako aj prokurátor, že pri správnom použití zákona súd bude skutok v bode 2) obžaloby posudzovať len ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák. Pri splnení zákonných podmienok okresný súd prijal vyhlásenie obžalovaného o vine ohľadne skutku pod bodom 2) podľa § 257 ods. 7 Tr. por. a zároveň podľa § 257 ods. 8 Tr. por. vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom sa obžalovaný priznal ku skutku sa nevykoná.

Treba hneď úvodom uviesť, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného pokusu zločinu znásillenia podľa § 14 ods. 1, § 199 od. 1 Tr. zák.č. 300/2005 Z.z. v znení zák.č. 313/2011 Z.z. je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku, a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pokiaľ ide o zistenie, že sa predmetný skutok stal spôsobom popísaným vo výrokovej časti v bode 1) napadnutého rozsudku, že ho spáchal obžalovaný a že z jeho konania nastal tam uvedený následok.

Na takomto základe potom vyvodil okresný súd k bodu 1) rozsudku skutkové zistenia, ktoré sú správne.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný Q. S. vo svojom odvolaní zopakoval obhajobnú argumentáciu použitú v predchádzajúcich štádiách trestného konania, Krajský súd v Košiciach v otázke skutkových zistení odkazuje len na podrobne rozvedené dôvody rozsudku okresného súdu, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje. Rovnako krajský súd po preskúmaní obsahu vyšetrovacieho a súdneho spisu dospel k záveru, že výrok o vine obžalovaného Q. S. bol založený na presvedčivých dôkazoch, ktoré bez akejkoľvek pochybnosti vylučujú akúkoľvek inú alternatívu toho skutkového deja, ktorý bol na základe týchto dôkazov ustálený.

Tak okresný, ako aj krajský súd obranu obžalovaného spočívajúcu v tom, že poškodenú S. R. nemal úmysel znásilniť a že túto fyzicky napadol až potom, keď ho pichla do krku, že táto s ním do domu šla dobrovoľne a nohavice jej roztrhal len potom, ako ho nazlostila tým, že ho pichla nožičkami do krku, hodnotil ako účelovú v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti a táto bola nepochybne vyvrátená jednak poškodenou S. R., výpoveďou svedkyne P. A., ako aj ďalšími dôkazmi podrobne popísanými v odôvodnení rozsudku okresného súdu, a to hlavne listinnými dôkazmi, a to konkrétne zápisnicami o vydaní veci, lekárskou správou o ošetrení poškodenej S. R. z chirurgickej a traumatologickej ambulancie v Rožňave zo dňa 20.12.2011 a záznamom z prepisu telefonického oznámenia z OR PZ v Rožňave, Odboru kriminálnej polície zo dňa 20.12.2011 v čase o 10:59.40 hod. a zápisnicou o ohliadke miesta činu s fotodokumentáciou na čl. 116 - 124 spisu.

Krajský súd nepovažuje za potrebné rozoberať jednotlivé dôkazy na základe ktorých bola ustálená vina obžalovaného Q. S., lebo tak urobil podrobne okresný súd.

Odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok.

Krajský súd v Košiciach zistil, že okresný súd správne zistené konanie obžalovaného pod bodom 1) napadnutého rozsudku právne posúdil v súlade so zákonom tak po stránke objektívnej, ako aj po stránke subjektívnej, keď ho právne kvalifikoval ako pokus zločinu znásilnenia podľa § 14 ods. 1, § 199 ods. 1 Tr. zák. č. 300/2005 Z.z. v znení zák.č. 313/2011 Z.z. Rovnako v tomto prípade z tých istých dôvodov sa len odkazuje na odôvodnenie právnej kvalifikácie, ktorú okresný súd podrobne rozviedol v napadnutom rozsudku.

Krajský súd v Košiciach v rámci odvolacieho konania zistil, že osoba obž. Q. S. v napadnutom rozsudku bola hodnotená plne v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania. Okresný súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu u obž. Q.N. S. postupoval v zmysle zásad na ukládanie trestov podľa § 34 Tr. zák. U obžalovaného zistil príťažujúcu okolnosť, a to podľa § 37 písm. m) Tr. zák., že už tento za trestný čin bol v minulosti odsúdený. V danom prípade, keďže obžalovaný dvoma skutkami spáchal pokus zločinu znásilnenia podľa § 14 ods. 1, § 199 ods. 1 Tr. zák. a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák. okresný súd pri ukladaní trestu odňatia slobody správne postupoval podľa asperačnej zásady upravenej v § 41 ods. 2 Tr. zák., keď podľa tejto zásady obžalovanému mohol uložiť trest odňatia slobody vo výmere od 9 rokov a 2 mesiacov do 13 rokov a 4 mesiacov.

Zaradenie obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia je v súlade s ust. § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., keďže obžalovaný pred spáchaním teraz súdnej trestnej činnosti bol už vo výkone trestu odňatia slobody za iný úmyselný trestný čin v posledných desiatich rokoch.

Ku ďalším konkrétnym odvolacím námietkam obžalovaného, a to, že žiadal okresný súd o rekonštrukciu na mieste samom a svedeckú výpoveď T. E., aj krajský súd zastáva názor, že vo veci vykonané zákonné dôkazy spoľahlivo a bez akýchkoľvek pochybností preukázali vinu obžalovaného Q. S. pod bodom 1) napadnutého rozsudku. Rekonštrukcia prípadu na mieste samom po odstupe času jedného roka by nemala žiaden význam, udalosti na mieste samom boli zadokumentované zápisnicou o ohliadke miesta činu spolu s fotodokumentáciou v čase, keď ku skutku malo dôjsť. Výpoveď navrhutej svedkyne T. E. by na zistenom skutkovom stave nič nezmenila aj v prípade, keby svedkyňa potvrdila, že s obžalovaným v inkriminovanom čase mali sexuálny pomer.

Pokiaľ obžalovaný Q. S. v dôvodoch odvolania namietal procesnú chybu orgánov činných v trestnom konaní, keď mu nikto nedal preštudovať trestný spis, k tomu krajský súd uvádza, že zo záznamu o preštudovaní vyšetrovacieho spisu zo dňa 11.5.2012 vyplýva, že obvinený Q. S. po preštudovaní vyšetrovacieho spisu uviedol, že má návrh na doplnenie vyšetrovania, a to rekonštrukciou prípadu, teda nemožno na základe tohorobiť záver, žeby obvinenému Q. S. nebola daná možnosť spisu preštudovať.

Ku odvolacej námietke oznámenej odvolaciemu súdu v dôvodoch odvolania, že obžalovaný Q. S. žiadal, aby súd oslobodil od povinnosti obhajoby JUDr. Eriku Simanovú, pretože nie je spokojný s jej doterajšou obhajobou, krajský súd uvádza:

JUDr. Erika Simanová bola ustanovená za obhajkyňu obvineného Q. S. v predmetnej trestnej veci Okresného súdu Rožňava dňa 21.12.2011 sp.zn. 0Tp 328/2011 opatrením sudcu pre prípravné konanie.

V trestnom spise sa nenachádza žiaden záznam o tom, aby obžalovaný Q. S. namietal plnenie povinností obhajkyne a takéto poznatky nemal ani konajúci súd. Až v dôvodoch odvolania pre Krajský súd v Košiciach prvýkrát obžalovaný Q. S. žiada oslobodiť obhajkyňu JUDr. Eriku Simanovú od povinností obhajovania z dôvodu, že nie je spokojný s jej doterajšou prácou.

Obhajkyňa JUDr. Erika Simanová na verejnom zasadnutí po prečítaní písomného podania obžalovaného sa k tomu vyjadrila tak, že nie je si vedomá, aby si neplnila svoje povinnosti a poukázala na to, že obžalovaný to nikdy ani nenamietal. Zo záznamov zistila, že s obžalovaným vykonala okolo 10 porád. Po prejednaní dôvodov odvolania a podaní odvolania, s ním vykonala ďalšiu poradu, obžalovaný jej potom napísal, že chce ďalšiu poradu, načo mu odpovedala, že nie je potrebná a pokiaľ by považoval on to za potrebné, môže sa s ňou písomne kontaktovať.

Podľa § 43 ods. 1 Tr. por. zo závažných dôvodov môže byť ustanovený obhajca na svoju žiadosť, alebo žiadosť obvineného oslobodený od povinností obhajovania a na miesto neho zvolený, alebo ustanovený iný obhajca. Iný obhajca môže byť obvinenému ustanovený aj vtedy, ak si ustanovený obhajca dlhodobou neplní svoje povinnosti.

Takéto závažné dôvody krajský súd nezistil, obžalovaný Q. S. vecné argumenty pre svoju žiadosť neuviedol a preto nemohol oslobodiť JUDr. Eriku Simanovú od povinností obhajovania obžalovaného Q. S..

Dôvod, že po prekonzultovaní dôvodov odvolania, podaní písomných dôvodov odvolania a nasledujúcej porady s obhajkyňou, obžalovaný chcel ďalšiu poradu a obhajkyňa už za ním do ÚVV neprišla, nemožno posúdiť ako dlhodobé neplnenie povinností obhajcu a závažné dôvody podľa § 43 ods. 1 Tr. por.

Napokon ustanovený obhajca má voči štátu nárok na odmenu a náhradu podľa tarify určenej vyhl. č. 655/2004 o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov a táto stanovuje, že ak po poslednej porade nešlo k inému úkonu právnej služby, tak odmena za túto ďalšiu poradu obhajcovi nepatrí. Preto aj v zmysle tohto právneho predpisu nie je možné požadovať od obhajcov ďalšie porady a vykladať to ako ich povinnosť.

To boli dôvody, pre ktoré o odvolaní obžalovaného Q. S. krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.